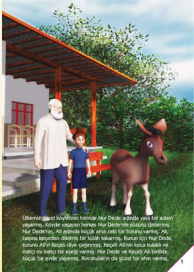

Sevgili çocuklar,
Sizler de bir iş başlarken
"Bismillâhürrrahmanürrrahim." deyiniz.
Bir iş bitirdiğiniz zaman da
"Elhamdülillâh." demeyi
unutmayınız.

Ülkemizin güzel köylerinde birinde Nur Dede adında yaşlı bir adam
yaşamış. Köyde yaşayan herkes Nur Dede'nin sözünü dinlemiş.
Nur Dede'nin, Ali adında küçük ama zeki bir torunu varmış. Ali,
başına keşpeден dökülmüş bir kulan bulmuş. Bunun için Nur Dede,
torunu Ali'yi Keçeli diye çağırmış. Keçeli Ali'nin koca kulak ve
inneti in inneti bir epeği varmış. Nur Dede ve Keçeli Ali birlikte,
küçük bir evde yaşamış. Keçeli'nin de güzel bir ahen varmış.

Hur Dede, yaşlı olmasına rağmen çok güçlüydü. En zor işleri yaparından dolayı, ağır yükleri kaldırabilirdi. Küçük Ali'nin yardımını beklemiyordu. Küçükken bile Hur Dede'nin dokunmasıyla yerinden kalkardı. Ali, zor işleri yapan Hur Dede'yi hayranlar "Austos Hur Dede'nin elini göğümün var!" diye duyurmaktan edememişti.

Küçük Ali, çikolatayı bir kez daha yedi. "Anladım dedeğim. Başta "Basmış" sonra "Ehmedullah" diyeceğim. Ortada ise miş gibi çikolata var."

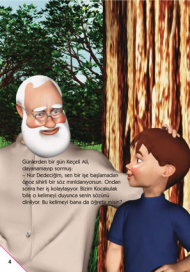

Mur Dede, torunun bu kadar
çabuk öğrenmesinden çok mutlu
olmuştu. Ali'nin beşini okuyarak
- Bak işte şimdi eve Kocakulak'ın
sırtında gitmeyi hak ettin. Bir de
çikolatası tatıldığın zaman
"Ehemçüllek!" diyerek
püskürtmeyi unuttu. Böylece
bugünkü deni tamamıyla
öğrenmiş olacaktın.

Mur Dede, her işte başlamadan önce kendi kendine bir şeyler
okuyardı. Meraklanmaya başlarken çok zor işleri yapar
ve bütün kolaylıklar peşinden koşardı.
İşte Kocakulak bile onun her sözünü dinlermiş.

Günlerden bir gün Keçeli Ali, dayanamazmış sormuş:

– Hür Dedeçğim, sen bir işe başlamadan önce şifahi bir söz mırıldanıyorsun. Ondan sonra her iş kolaylaşıyor! Bizim Kocakulek bile o kelimeyi duyunca senin sözünü dinliyor. Bu kelimeyi bana da öğretir misin?

Fakat, Keçeli Ali buna hazırlıydı. Önce kahkahıyla güldü, sonra açıklamaya başladı. Keçeli Ali:

– Benim nur yüzlü dedeçğim. Sen bana "Allah her şeyi duyar ve görür. Onun için Müslümanlığımız kimsenin gözüne sokmamalıyız. Kimseyi rahatsız edecek kadar yüce sözle dua etmemeliyiz. Oruç tuttuğumuzda da herkese belli etmemeliyiz." dememiş miydin? Ben de besmeleli sadece Allah'ın ve çilekelerin duyacağı şekilde sessiz söyledim.

Keçeli Ali:

– Ne oldu dedeciğim? Bir şey mi izledin? diye sordu.

Nur Dedesi:

– Bir şey unutmuyor musun? dedi.

Keçeli:

– Hımm! Tayakkür ederim, dedeciğim. Hem bu güzel

hikâye hem de çikolata için çok heyecân ederim, dedi.

Nur Dedesi'ni kuzaktadı.

Tam çikolatanı uzatacağı ki Nur Dedesi, onu durdurdu.

O sırada Kocakulak, iyahâsı yendiği otları yiyordu.

Nur Dedesi, Kocakulak'ı göstererek:

“Bak Keçeli, bizim ejeli bile
yemeğe başlamadan önce besmele
çıkıyı unutmuyor. Çikolatanı görünce
besmeleyi unuttun.” dedi.

Nur Dedesi, torununun başını okuması ve torunun
gülmeyeceği kâşak vermiş.

Nur Dedesi sones:

– Sevgili torunum, benim söylediğim sözde hiçbir şey yok.

Ben sadece her Müslüman gibi bir işe başlarken besmele
çıkıyorum, demiş.

Keçeli Ali:

–“Yâsâ “Bismillâhrahmanrahim.” mi
diyorsun? Nur Dedesi:

– Evet Keçeli. Müslümanlar bir işe
başlarken “Bismillâhrahmanrahim.”
derler. Böylece Allah onlara yardım
eder ve o işi kolaylaştır.
En güzel şekilde sona erer.

Keçeli Ali

– Dedeciğim, bu sözü söyleyince bütün işler nasıl kolaylaşıyor?

Mur Dede:

– Bunu sana, başımdan geçen bir olayla anlatayım.

Keçeli Ali, Mur Dede'nin bu güzel sözünü çok sevmişti. Keçeli Ali

– İvet Mur Dedeciğim! Bundan sonra bir işe başlamadan önce: "Bismillâhrahmanirrahim" diyeceğim.

Mur Dede, torununu yatağında kucakladı ve "Bismillâh" diyerek elini cebine attı. Cebinden kocaman bir çikolata çıkardı ve Keçeli'ye uzattı. Keçeli, çikolatayı, ağzından çıkardı ve onu ajansa götürdü. Bu sırada, Mur Dede'nin kaşlarını çatıyını gördü.

Hem bacad bir iş yapmak istersen ve ona beismele ile başlarsın. Ama o iş yapmak senin yarana değildir. O zaman Allah o iş yapmana izin vermayarak sana yardımcı olur. Şu Kocakula'nın beismele çekip döverek yorından kaldırmaya çalışın o daha da inatlaya. Kallus bile kaçıp işidecek ve sen de onu yatıştırmak için çok uğraşacaksın. O zaman bize düyen her işimize beismele ile başlamak ve işimizi Allah'ın verdiği gibi yapmaktır. Sonuçta bizim için en hayırlı olanı Allah bile.

Bir gün hac yolculuğuna çıkmışım. Bir süre gittikten sonra bir çöle rastladım. O çevrede Araplar yayıyorlardı. Her Arap kabilesinin bir lideri vardı. Bu çöldeki en büyük kabile liderinin adını Mustafa Ağa olduğunu söylemişim. Onu ziyaret ettim. Çöde, bana bir zarar gelmesinden korktuğumu söyledim. Mustafa Ağa: "Korkma! Hiç kimse sana zarar veremez. Buralarda herkes beni tanıyır ve bilir. Kimi rastlayan benim adımı söyle. Gerisini merak etme" dedi. Çöde ilerlerken bir grup eğriye ortaya çıktı. Benim onlarla savaşacak ne bir silahım ne de bana yardım edecek bir arkadaşım vardı.

Eğilimlerin İdresi bana:

– Çölde, kimin adıyla gezirip dolayacağını?
Hangi kabilenin reisinden izin aldin? diye sordu.
Nur Dede:

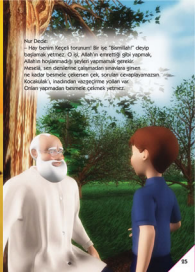
– Ben, ya kendi adına gezdiğimi söylemeliydim.
Ya da Mustafa Ağa'nın adıyla hareket ettiğimi belirtmeliydim.
Keçeli Ali, senden hangisini söylemeliydin?
Keçeli Ali bir süre düşündü ve:

– Mustafa Ağa'yı herkezi tanı, ondan korkarlar. O, senden daha
güçlü olduğuna göre Mustafa Ağa'nın adına söylemeliydin. Ben
okum Mustafa Ağa'nın değil de o ülkenin devlet başkannın
adına gezdiğimi söylordim. Devlet başkanı, Mustafa Ağa'dan
daha güçlüdür, değil mi dedeciğim?

Nur Dede:

– Hay benim Keçeli torunum! Bir işe "Bismillâh" deyip
başlamak yetmez. O işi, Allah'ın emrettiği gibi yapmak,
Allah'ın hoşlanmadığı şeyleri yapmamak gerekir.
Hesablı, seni denilince çalışmadan sınavına girmez
ne kadar beşmele çikletten çok, sorulan cevaplayamazsın.
Kocakulek'i, inşindan vazgeçme yolları var.
Onları yapmadan beşmele çökmek yetmez.

Kocakı Ahi

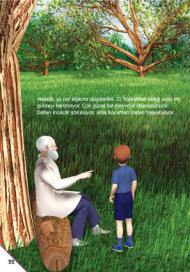
"Yasak denliğin, ben kışkırlım alıncı Kocakı Ahi
benimle deyiş oturuyor. Konuşa belki bana "Ben Ahi'nin
adıyla oturuyorum. Kimse beni buradan kaldırmaz" diyecek.
Artık ondan sonra benim "Benimle" demek bir ne yaramıyor.
Ben de fesihdenle deyiş konuşmaktan çıkıyorum."

Har Dede:

"Çok alıncı Kocakı Ahi'nin Anı ben, gençliğime givendim.
Belki de bu eylemler Mustafa Ahi'ye dıymandır diye dıyındım.
Kendi adına hareket ettiğini söyledim. Eylemlerin lideri
bunu duyunca koca bir kuluha etti ve kuluha eline aldı.
Başarık: "Bu çöllerde bir kuluha ne için adıyla gıymen
gıymetğini bilmiyor musun? Hadem ki seni konuşan, sana sahip çıkan
kimse yok! Bundan sonra sen bizim eylemiz, kalemiz olacakmısın." dedi.

Sorun çözümler cemi ve kolumu bağladılar. Beni bir elip götürdüler. Hem duygularımı hem deveni hem de üzerindeki bütün paraları kaybetmişim. Mustafa Ağa'nın ismiyle geçdiğimi söylemişliğime bin pişman olmuşum. Çok büyük bir iltaza yaptığını anlamışım. İçinden: "Keşke bana bir şans daha verseler de Mustafa Ağa'nın ismiyle geçdiğimi söylersem!" diye konuşuyordum. Şimdi düşünmek ister misin Keçeli, Mustafa Ağa'nın adıyla geçdiğimi söylersem, ne olurdu?

[illegible]

Hakkı, şa'net ağacını düşünürken, O, topraktan aldığı suyu ve güneşi kavrıyor. Çok güzel bir meyveyle donatılıyor. Dallen incedir görünüyor, ama kocaman turlen taşıyor.

Keçeli Ali:

- Dedeciğimi senin hissiyetlerin de çok garıbtır. Öyle, hiç söylediğinden geri dönlür mü? Bence sen, eylemlerin liderine Mustafa Ağanın ismiyle gezdüğünü söylömeştin. Sadece bana ders vermek için, kendi kınisi gezdüğünde ne olabileceğini anlatın.

Mur Dede:

- Hay Allah! Bu zamanın çocukları da çok akıllı! Bak benim aklâ boyundan büyük torunum anlattıklarına çabucak anladı! Eğer hikâyeyi sonuna kadar dinler, bunadan alman gerekten demi öğrenirsen evde yürüyende değil, Kocakula'nın sırtında gidersin. Anladık mı?
- Keçeli Ali:
- Yuppü! Fakat bu konuyu senden Kocakula'nın hoşlanacağını sanmam.

Mur Dede, Keçeli'nin söylediklerinin bir kez daha güldü. Kocakula'nın Başım ağrıyor yeniden konuşmaya başladık. – Yanlıyorsun Keçeli. Bunlar hayvanlar ve bitkiler; bunların anlamına bile. Kocakula da bili. Onlar da Allahın adıyla hareket ediyorlar almazken almazlığı işleri beşerler. Biz, onları kendi dillerinde söyledikleri bestesideki duyuluyoruz. Fakat yaptıkları işi balonca, bunları kendi güçleriyle değil de çok güçlü bir süzünün yetenekleriyle yaptıklarını anları.

Kaçeli Ali
- Yarı Nur Dedeçigim,
bundan sonra "bismillâh" deyip
Kocakule'nin ipine atılınca,
kulup benim peşinden gelecek mi?
Bence bu hikâyeyi bir de
Kocakule'nin dinlenici izanı.
Çünkü, ben onun, besmenlerin
anlamı bildiğini hiç sanmıyorum.

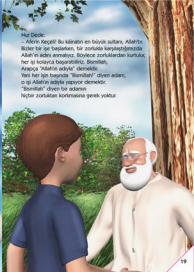
Nur Dede, hikâyeyi anlatmaya devam etti.
- Ben, Mustafa Ağa'nın adını söyler söylemez ağlaya liderinin yüzü
değişti. O ve adamları kolçaları yerine koydular ve bana
gülmeye başladılar. Epeylerim lideri: "Mustafa Ağa'nın edile
gezen herkes bizim misafirimiz sayılır. İstersen bizimle kal,
sohbet edelim. İstersen yoluna devam edebilirsiniz.
Bundan sonra kime rastlarsan Mustafa Ağa'nın adını söyle.
Artık, kimseden korkmana gerek yok." dedi.

Eğylemem biderine, teklifi için teşekkür edip yoluma devam ettim. Yol boyunca, insanın güç durumunda kaldığı her an, güçlü birine sığınması gerektiğini düşündüm. Uzun çöl yolculuğu boyunca kime kim gitseniz ona, kendi adından önce Mustafa Ağa'nın adını söyleyin. Mustafa Ağa'nın adını söyleyince, bütün eşyalar uzaklaşıyordu. Sonunda Kâbe'ye ulaştım ve orada, bana bu güzel deni öğrettiği için Allah'a dua ettim.

Mur Dede:

- Aderin Keçeli! Bu kâinatın en büyük sultanı, Allah'tır. Bizler bir işe başlarken, bir zorlukla karşılaşırken Allah'ın adını anmalıyız. Böylece zorluklardan kurtulur, her işi kolayca başarabiliriz. Bismillah, Arapça "Allah'ın adıyla" demektir. Yani her işin başında "Bismillah" diyen adam, o işi Allah'ın adıyla yapıyor demektir. "Bismillah" diyen bir adamın hiçbir zorluktan korunmasına gerek yoktur.

Keçeli Ali

– Bunu bizim Kocakulek bile bilir dedeceğim.
En büyük sultan, Allah'tır.

Hur Dede, kısa hikâyesini bitirdi ve:

– Şimdi, besmeklerin ne kadar önemli olduğunu anladın mı Keçeli,
diye sordu. Keçeli'nin şaşkınlığı bir kat daha arttı.

Hur Dede'ye şeytan şeytan bağıttı. Sonra:

– Ama Hur Dede, bu hikâyede bir kez olsun "İsmillâhimanmanimâhîm."
demedin ki! Ben bu hikâyeden hiçbir şey anlamadım. Kocakulek bile
hiçbir şey anlamadı. Yoksa "İsmillâhîm." demekle Mustafa Ağâ'nın adıyla
demek aynı anlama mı geliyor? Ne olursun, bana biraz ip ucu ver!
Eve kadar yürümek istemiyorum, dedi.

Nur Dedeli, bir kez daha gülmeye başladı.

– İzzet'in Koceli. Eğer bu hikâyeden dolayı almak istersen, Koceli yolundaki bütün yerine bu dünyayı koyabilirsin. Gerçekten, bu dünya çok büyük ve problemleri dolu. O Hac yolcusuna Nur Dedeliyi yerine koyabilirsin. Eşyalarının yerine de havasında suya değen zorlukları düşünebilirsin. İşte, bu yüzden ağrıyı, Koceli'nin hastalığını benim problemim, dedi. Koceli Ali gülmeye başladı. Sonra konuşmaya devam etti:

– Bütün Koceli'ler de inatçı tutunca senin kardeşliğine, epöye liderinden daha kötü oluyor.

Nur Dedeli:

– İşte Koceli. Bu dünyada en büyük bir sultanın kızı ağlıyor. Böylece zorlukların ardından kalıyor. Çünkü bu dünyadaki en büyük ama en büyük sultan emdi!